

[Brusvang.]

hjælpe eventuelle medborgere, der er i bekneb for en transport. Det synes jeg kunne være en praktisk ting for at klare i hvert fald de værste gener ved denne strejke.

Men når protesterne fra befolkningens side imod denne strejke ikke er nær så store, som man egentlig skulle forvente efter de gener, befolkningen bliver udsat for, tror jeg, det hænger sammen med, at der i befolkningen er en vis forståelse for, at det ikke er et helt vanvittigt, urimeligt lønkrav, disse mennesker kommer med. Der er tale om, at disse mennesker forsøger at få lige løn for lige arbejde. All right, det kommer i den givne situation i konflikt med lovgivningen, men det fører mig til følgende politiske generelle konklusion: er det ikke os, der har grebet tingene forkert an? Gang på gang må vi løse problemerne her i folketinget ved omfattende forlig, ved gennemførelse af omfattende lovkomplekser, hvori indgår en række elementer, hvis konsekvenser vi i virkeligheden ikke har mulighed for konkret at forudse.

Når vi er nødt til at operere på den måde — og det må vi, når vi har så store problemer og så mange partier — var det så ikke rimeligt, at vi, hver gang vi sluttede sådan et forlig og lavede et lovkompleks, deri indføjede en revisionsbestemmelse, som tog sigte på de situationer, som vi alle ved vil opstå, og som måske gør det rimeligt at revidere netop på det punkt? Så ville vi også være ude over det skænderi, vi så ofte har i dette folketing. Der er så mange, der fra gammel tid siger: et ord skal være et ord, en mand skal være en mand, og din tale skal være ja, ja og nej, nej. Det dækker bare ikke en moderne samfundssituation. Man kan ikke lave et omfattende lovkompleks, som holder under alle forhold, og som har taget alle ting i betragtning.

Endelig en afsluttende bemærkning til regeringen om regeringens ansigt. Vi vil godt fra centrum-demokraternes side erkende, at regeringen har ført sin politik, sine forhandlinger på en smidig måde. Der har ikke været trusler, der har ikke været ubehagelige stemninger, og jeg kan ikke forlade den karakteristik uden at erindre om, at det jo netop var noget af det, vi bebrejdede venstreregeringen.

Der er ikke her tale om et forsøg på en

almindelig nedrakning af venstre eller af venstreregeringen, vi havde stor respekt for statsminister Poul Hartling, men der var én ting, som vi gentagne gange har klaget over fra denne talerstol, det var, at forhandlings-situationerne altid skulle tilspidnes og foregå med en pression på en eller anden måde, og det brød vi os ikke om. Og jeg husker mange situationer fra de forhandlinger, vi har været igennem her, hvor den nuværende regering har sagt: ja men all right, I kan stemme for det forslag, eller I kan lade være, så finder vi på noget andet, vi skal bare videre. Det er den måde, vi kan lide at forhandle på.

Jeg vil heller ikke bestride, at denne regering har løst visse væsentlige problemer. Den store konflikt på arbejdsmarkedet er blevet løst. Og denne regering har også gennemført de af en tidligere regering og et andet flertal vedtagne besparelser, all right, ikke nøjagtig på den måde, som det blev vedtaget, men man kan anstændigvis heller ikke forlange, når et andet flertal fastsætter målet for en besparelse, at dette mål skal gennemføres til punkt og prikke, når det er en anden regering, der skal gøre det; den må selvfølgelig have en væsentlig indflydelse på, hvordan en sådan besparelse i givet fald skal gennemføres, ellers var der jo heller ikke nogen mening i at sidde med et regeringsansvar.

Disse positive betragtninger over for regeringen ændrede imidlertid ikke, at forhenværende statsminister Poul Hartling har megen ret, når han her i de sidste par dage i sine taler har fremhævet, at der er en vis ansvars time, der slår i tiden august-oktober, altså til efteråret. Vi ved alle sammen, at der er en række store økonomiske krabater, som vi ikke har fået has på, vi ved alle sammen, hvor det er, skoen trykker. Jeg har også en fornemmelse af, at der arbejdes i finansministeriet og i økonomiministeriet ret så intenst med en række forskellige forslag. Dem kender vi ikke endnu, og det er også rimeligt, at man får tid til at tænke sig grundigt om. Vi har en anelse om, at der i disse forslag bl. a. indgår et forslag om en momsforhøjelse, og så skal man kende centrum-demokraternes stilling: vi er ikke uvillige til en momsforhøjelse, ja, vi er måske endda særdeles villige; men forudsætningen må være, at dette middel, momsforhøjelse,